

students, to determine their achievements and skills, the level of formed competencies (communicative, speech, social-cultural, and linguistic competencies);

– management function, linked with an ability to flexibly coordinate content and process of teaching foreign languages on transfer issues, given by training program according to the selected sections – via units, modules, themes;

– function of organization of collective creative activity of students, learning a foreign language at the development of multimedia project, involves modeling of social interaction in a small group, cooperation, sharing of responsibilities, business communication at foreign language training sessions, self-control, self-responsibility for training result and educational product.

Consequently, introduction of multimedia presentation as innovative pedagogical technology of foreign language education and multicultural training of students should be viewed as a solid didactic foundation that predetermines their creativity when acquiring foreign languages, which is manifested through a critical understanding of training material, enhancement of creative thinking, manifestation of personal reflection and creative self-actualization in the area of foreign language communication.

Bibliography:

1. Биков В.Ю., Лапінський В.В. Методологічні та методичні основи створення і використання електронних засобів навчального призначення. Комп'ютер у школі та сім'ї. №3. 2012 р. С. 3–6.

2. Робота з мультимедійною дошкою: навчальний посібник / упоряд. В. Лапінський. Київ: Шкільний світ, 2008. 112 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-491-0-57>

ПОЛІЛІНГВІЗМ У ПІСЛЯВОЄННІЙ УКРАЇНІ: СТРАТЕГІЯ МОВНОЇ ОСВІТИ ДЛЯ МАЙБУТНЬОГО

Шарапановська Ю. В.

доктор філософії,

доцент кафедри іноземних мов професійного спілкування

Міжнародний гуманітарний університет

м. Одеса, Україна

Сучасні глобалізаційні процеси, а також потреби повоєнного відновлення України актуалізують питання формування ефективної мовної

політики, що сприятиме інтеграції країни у світовий освітній, культурний та інформаційний простір. В умовах посилення міжнародної співпраці, євроінтеграційного курсу України та необхідності активної участі в глобальному дискурсі особливого значення набуває розвиток полілінгвізму як стратегічного чинника освітньої та соціальної модернізації.

Одним із пріоритетних напрямів мовної освіти у післявоєнній Україні є впровадження принципів полілінгвізму, що передбачає одночасне формування високого рівня володіння кількома мовами. У контексті сучасних геополітичних викликів особливу увагу слід приділяти англійській мові як мові міжнародного спілкування, науки та цифрового простору. Відомо, що англійська займає домінуючу позицію у глобальному інформаційному середовищі: за даними лінгвостатистичних досліджень, понад 50% контенту в Інтернеті представлено англійською мовою [2]. Це зумовлює необхідність інтегрувати англійську мову як базову компетенцію у всі рівні освітньої системи України.

Важливою складовою такої інтеграції є впровадження методик CLIL (*Content and Language Integrated Learning*), що дозволяють поєднувати вивчення предметних дисциплін з одночасним засвоєнням англійської мови. Наприклад, викладання курсів з медіаграмотності, міжнародного права чи STEM-дисциплін англійською сприяє формуванню термінологічної компетентності студентів. Зокрема, поняття «*media literacy*», «*fact-checking*», «*information warfare*» дедалі частіше використовуються в українському освітньому та медійному дискурсі без перекладу, набуваючи статусу запозичених лексем з англійської мови. Це свідчить про інтеграцію англійських концептів у національний лінгвокультурний простір.

Поряд із цим, спостерігається активний процес калькування та запозичення англіцизмів у медійному та молодіжному жаргоні України. Слова на кшталт «стартап», «лайкати», «фейк», «ментор», що мають англійське походження, функціонують у сучасному українському мовленні як показник приналежності до глобалізованого комунікативного середовища. Для системної мовної освіти важливо не лише засвоювати ці лексеми, а й навчати студентів критично аналізувати процеси мовної інтерференції та впливу англійської мови на український лексикон [3].

Крім лексичних запозичень, полілінгвальна освіта передбачає розвиток міжкультурної комунікативної компетентності, яка включає опанування прагматичних аспектів іншомовного спілкування [1]. Наприклад, в англійській мові поширені стратегії *hedging* (використання пом'якшувальних конструкцій на кшталт *perhaps, it seems, it might be*) або ввічливі форми запитів (*Could you possibly...?*). Застосування подібних стратегій у міжкультурних комунікаціях дозволяє уникнути прагматичних помилок та сприяє ефективному діалогу.

Таким чином, стратегія мовної освіти у післявоєнній Україні повинна ґрунтуватися на принципах полілінгвізму, де англійська мова відіграє роль ключового засобу інтеграції до світового освітнього та інформаційного простору. Пріоритетним є не лише формальне володіння мовою, а й розвиток критичного мислення, здатності оперувати термінологічним апаратом різних галузей англійською мовою та усвідомлено використовувати мовні ресурси для зміцнення міжнародних зв'язків України [4].

Результати проведеного аналізу дають підстави стверджувати, що полілінгвізм у сучасній Україні постає не лише як засіб міжкультурної комунікації, а й як стратегічний ресурс для інтеграції держави у глобальні освітні, наукові та інформаційні простори. В умовах повоєнної відбудови країни багатомовна компетентність громадян стає важливим чинником зміцнення міжнародних зв'язків, розширення академічної мобільності та забезпечення конкурентоспроможності української молоді на світовому ринку праці.

Англійська мова, як провідна мова міжнародного спілкування, відіграє особливу роль у формуванні нової парадигми мовної освіти в Україні. Ефективне впровадження англійської у вищу освіту сприяє не лише опануванню фахової термінології та розвитку критичного мислення, а й формуванню прагматичної та міжкультурної компетентності, що є необхідною умовою для успішної інтеграції українських фахівців у глобальне професійне середовище.

Перспективним напрямом подальших досліджень постає вивчення методологічних засад впровадження полілінгвальних підходів у систему вищої освіти, а також аналіз механізмів балансування між розвитком іноземних мовних компетентностей та збереженням і утвердженням української мовної ідентичності в умовах глобалізації. Особливої уваги потребує дослідження ролі цифрових технологій та інноваційних освітніх практик у формуванні багатомовної компетенції як основи для сталого розвитку України у посткризовий період.

Література:

1. Дорож-Богуславська, О. М. Інтеграція англійської мови у вищу освіту України в контексті євроінтеграційних процесів. *Вища школа*. 2023. № 2. С. 25–32.
2. Євтух, М. Б. Політика багатомовності у сучасному світі та виклики для України. *Мовознавство*. 2021. № 4. С. 12–21.
3. Савченко, С. В. Полілінгвізм як стратегічний напрям розвитку мовної освіти в Україні. *Педагогічний процес: теорія і практика*. 2022. № 3–4. – С. 45–51.

4. Graddol, D. The Future of English? : A guide to forecasting the popularity of the English language in the 21st century. London : British Council, 2000. 99 p.
5. Crystal, D. English as a Global Language. 2nd ed. Cambridge : Cambridge University Press, 2003. 212 p.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-491-0-58>

МЕДІАОСВІТА ТА БАГАТОМОВНІСТЬ: СИНЕРГІЯ МІЖНАРОДНОЇ ВЗАЄМОДІЇ У ВІДНОВЛЕННІ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ УКРАЇНИ

Шкворченко Н. М.

*доктор філологічних наук, професор,
завідувачка кафедри романо-германської філології
та методики викладання іноземних мов
Міжнародний гуманітарний університет
м. Одеса, Україна*

У сучасних умовах відбудови України освіта відіграє ключову роль у формуванні стійкого та конкурентоспроможного суспільства. Інтеграція іноземних мов у вищу освіту та розвиток медіаосвіти відкривають нові можливості для міжнародної співпраці, сприяючи інтеграції українських університетів у глобальний академічний простір. Багатомовність стає важливим чинником для професійної мобільності, міжкультурного діалогу та залучення іноземних інвесторів у сферу освіти.

Зростаюча роль цифрових технологій та медіаплатформ підсилює значення медіаосвіти як інструменту критичного мислення та адаптації до сучасних комунікаційних стандартів. Синергія між багатомовною освітою та медіапростором створює умови для якісного оновлення освітнього середовища, розширення доступу до міжнародних знань та активного залучення студентів і викладачів до світових наукових процесів.

Хоча проблематика інтеграції іноземних мов у вищу освіту та використання медіа в освітньому процесі розвивається як міждисциплінарна галузь, у наукових публікаціях з мовної політики та міжкультурної комунікації з'являються імена фахівців, активних у цьому напрямку.

Українські дослідники традиційно приділяють велику увагу проблематиці інтеграції іноземних мов у систему вищої освіти, особливо в умовах сучасних глобальних трансформацій. Аналізуються виклики та перспективи формування політики багатомовності в умовах модернізації